

Verslag weekend VWG Bergen op Zoom naar Texel.

Marike de Haan en Ria Hogerwaard

Vrijdag 11 oktober 2019. (Marike de Haan)

Mijn biologische wekker ging om 6 uur af. Voorzichtig stond ik op om Wim niet wakker te maken. Beneden ging ik de chaos die door een zeer drukke paddenstoelenweek was ontstaan op te ruimen: object- en dekglasjes schoon maken, microscoop opruimen, tafel in de keuken leeg maken en dekken etc.

Om 6.59 uur liep de wekker boven af en om 7 uur zaten we te ontbijten. Daarna maakten we ons klaar voor vertrek.

Precies om 8.50 uur konden we vertrekken. Wim zat al in de auto. "Marike, pak jij nog even een jas voor mij?" We reden eerst naar de Ansjovislaan, waar Peter al stond te wachten. Een goede timing. Daarna reden we naar de andere kant van Bergen. Om 9.13 uur belde ik aan bij Hans,

die al snel de deur open deed. Een vriendelijke chocoladebruine labrador begroette me. Hans moest nog even zijn jas pakken. De hond ging gehoorzaam weer naar binnen.

We verlieten Bergen op Zoom. Op de snelwegen was het redelijk druk, maar we passeerden vlot Rotterdam, Den Haag, Leiden en Haarlem. In de buurt van Alkmaar stopten we bij een benzinstation. Koffie, warme chocolade, toilet en nicotine, alle behoeften werden vervuld. Onderweg zagen we o.a. vier Ooievaars en twee Grote Zilverreigers. Bij Balgzand, vlakbij Den Helder, hadden we een lunch gepland bij een vogelkijkpunt. Inmiddels regende het stevig door. "Zit er een dak boven het vogelkijkpunt?" Nou nee, maar toen we met een straffe zzw wind, 6 Bf over de dijk waren geklommen, kwamen we toch min of meer in de luwte terecht. Tussen de druppels door zagen we op een krib rustende Eidereenden, diverse mannen en vrouwen, en Aalscholvers die vergeefs probeerden hun vleugels te drogen. Hier foerageerden ook Lepelaar (6 ex), Tureluur, Zilverplevier, Bonte strandloper, Wulp, Fuut, Dodaars, Kokmeeuw en Zilvermeeuw. Uit een boschage vlakbij vlogen Kramsvogel en Koperwiek op. Een helikopter vloog laag over, op weg naar een vliegveld om te landen.

Op de tomtom voerden we Den Burg in, maar echt nodig was dit niet, want er stonden overal borden met veerboot naar Texel. Er reden auto's van de boot af. Even later verdwenen alle auto's die op het parkeerterrein stonden probleemloos in de veerboot van Teso. Aan boord vonden we een lege bank op het zijdek aan de windluwe kant. Vanaf de boot zagen we vooral Kokmeeuwen. Wim maakte een rondje en ontdekte Hidde aan de andere kant van de veerboot. Lucie was in de auto gebleven.

Na een korte vaartocht reden we Texel op. Fietsers die richting boot gingen hadden het zwaar met de wind Bf 7 pal tegen. Groepen leerlingen liepen naast hun fiets. De groepsaccommodatie Bloem en Bos vonden we snel. We parkeerden en op hetzelfde moment parkeerden Jan en Ria naast ons. Storm en regen trokken over Texel. De vloer van de accommodatie was nog nat van een dweilbeurt, maar we mochten erin. Op sokken of badslippers brachten we de bagage naar de slaapkamers. Spaghettisaus, gemaakt door Ria en Margot en verdeeld in 9 bakjes werd in de vensterbank gezet om te ontdooien. We waren dik tevreden over de accommodatie en de enorme hoeveelheid eten en drank die we aantroffen. Daarnaast bracht iedereen nog drank, zoutjes, fruit, koekjes e.a. mee.

Met 12 personen reden we nog naar de locatie waar een Morinelplevier was gemeld. We zagen ergens een busje staan met een paar mannen met telescoop. "Er zit veel, maar de Morinelplevier hebben we nog niet gezien". Het waaide zo hard dat twee personen de telescoop moesten vast houden, maar dan was het eigenlijk nog onmogelijk om te kijken omdat je heen en weer werd geduwd door de wind. Een groep Zilverplevieren, nog in zomerkleed stond op een natte akker ten noorden van een bietenveld. Toen er ook nog een striemende regenbui begon, hield het voor de meeste vogelaars op. Optiek werd weer ingeladen.

We reden Bloem en Bos voorbij om als uitsmijter nog even in een bos te gaan kijken. Dat leverde soorten als Roodborst, Boomkruiper, Merel en Houtduif op. Er stonden ook veel paddenstoelen, waaronder Knolparasolzwam sl, Gele knolamaniet, Vliegenzwam, Berkenzwam, Vaalrode melkzwam (die groen kleurde, RL BE), Grijsgroene melkzwam, Gewoon eekhoortjesbrood e.a. Even kwam het met bakken uit de lucht. Margot en Ria trokken zich hier niets van aan en liepen stug door. Margot kon door de harde wind de paraplu nauwelijks vasthouden en ze werden doornat. De rest zocht even beschutting bij een Texelse schuur. Daarna reden we snel naar Bloem en Bos, want de jonge Jan stond voor de deur. Een drankje tegen de kou, Schrobelaer, ging er goed in. De kook- en keukenhulpploeg gingen aan de slag. Rond de cluster van tafels vormde zich een eetgrage groep. Wim hielp bij het afgieten van een grote pan spaghetti (2 kg!). De spa-

ghetti Bolognese smaakte voortreffelijk. Er werd een goed gevuld bord in de koelkast gezet voor Sebastiaan, die in een file voor de veerboot was beland. Na een tweede portie spaghetti haalde Ineke twee door haar gemaakte nagerechten tevoorschijn: tiramisu en limoncello kwarktaart. Ook daarvan ging een portie

Foto's: Marike. Ineke met Limoncellotaart - Muyweg Morinelplevier - Hans fotografeert Parasolzwam

in de koelkast. De aanwezigen wilden allemaal van beide toetjes een stukje proeven. Wat daarna nog over was aan saus en een passende hoeveelheid spaghetti werd zorgvuldig uit de pan geschraapt door Marike. De wijnvoorraad en de voorraad andere drank slonk behoorlijk. Hidde gaf een toelichting over de mogelijke plekken die we de volgende dag zouden kunnen bezoeken. Intussen was Sebastiaan ook goed aangekomen en die at eveneens met veel enthousiasme de bordes leeg. Om 22.00 uur vond iedereen het bedtijd en zocht iedereen zijn of haar tijdelijke slaapkamer op.

Zaterdag, 12 oktober 2019 (Ria Hogerwaard)

Rond 08.00 uur zit iedereen aan het ontbijt. Zo uitgebreid, dat het moeilijk kiezen is. Sebastiaan heeft voor iedereen al een eitje gekookt en blijkt ook nog eens een expert in de bediening van de onduidelijke magnetron. Ook Marike is een vroege vogel en de tafel is gedekt. Ze blijkt ook een bijzondere smaak te hebben qua ontbijt, want ze eet de restanten van de spaghetti van de vorige avond op.

We trekken een uur uit voor het ontbijt en hebben om 09.00 uur afgesproken met Hans en Corina die, met hun camper, op een naburige camping verblijven: "De Razende Bol".

Hidde heeft een programma voor ons samengesteld en gelet op windrichting, hoog-laagwater en regenachtig weer, gaan we eerst naar de Muyweg om te kijken of de Morinelplevier zich wilde laten zien. Maar behalve een boos toeterende automobilist, we stonden toch keurig in de berm geparkeerd, liet de vogel zich niet zien. Dan op weg naar Utopia. Het is weer een druilerige dag, de zon laat zich slechts een klein momentje zien. Utopia is een nieuw natuurgebied en heet al een vogelrijk gebied te zijn. Het gebied is aangelegd ter compensatie van verlies aan natuurgebied op andere plaatsen op het eiland. Op sommige plekken is het water dieper met daarlangs rietkragen. Hierin leven vogels zoals de Kleine Karekiet, Baardmannetjes en de Bruine Kiekendief. Het is een hoogwatervluchtplaats en er zitten dan duizenden steltlopers. Scholeksters, Rosse grutto's, Tureluurs Zilver- en Goudplevier, Bontbekstrandplevieren, Kneu, Spreeuwen, Rietgors, meeuwen, Veldleeuweriken, Roodborsttapuit, Tapuit om maar een aantal aanwezige soorten te benoemen. Je kunt er ook goed wandelen met aan de ene kant van de dijk Utopia en aan de andere kant de Waddenzee. 's Winters zitten er Rotganzen en Smienten op de graslanden en 's zomers is het een broedplaats voor weidevogels.

Na Utopia rijden we richting de vuurtoren bij De Cocksdorp. Hier drinken we eerst een kop koffie en appeltaart met slagroom in het Torenrestaurant, met mooi uitzicht op het gebied. Daarna lopen we naar "de Tuintjes". Deze liggen in het noorden van de Eierlandse Duinen. Vroeger lagen hier de moestuinen van de mensen die daar woonden. Om de gewassen te beschermen tegen de zeewind zijn rond deze tuintjes struiken

Foto's: Ria. Utopia

aangeplant. Dit is een goede rustplaats voor vogels die naar het zuiden trekken. We proberen de Bladkoning op te sporen, die hier zou moeten zitten. Hij wordt gehoord, maar laat zich niet zien tot Hans van Loon een kreet geeft, "daar 2 op die tak!". Helaas waren ze meteen weer weg en konden we ze niet mee bewonderen. Wel liet zich op dezelfde plek nog een Vuurgoudhaantje zien en even verderop een Bepflijster. We lopen weer terug naar de weg en besluiten op kijkpunt "Renvogelveld" de meegebrachte lunch (bij het ontbijt klaargeemaakt) te gebruiken. Hier zit ook de Bepflijster, Zanglijsters, Paapje, Tapuit, Bergeenden, Wilde Eenden, Pijlstaarten om maar wat soorten te noemen. Renvogelveld heet zo sinds oktober 1986 omdat daar toen een Renvogel werd gezien. De voormalige graslanden zijn in beheer bij camping de Robbenjager en is in 2013 ingericht als natuurgebied. Twee sloten zijn hergraven tot krekens met ondiepe oevers. Gedurende de voorjaarstrek als de vogels naar het noorden vliegen, is het een gebied waar de vogels zich verzamelen, voordat ze de zee opvliegen op weg naar Scandinavië en Siberië om te broeden. In het najaar komen ze vermoeid aan op hun weg terug.

Foto: Corina. Vuurtoren De Cocksdorp

foto: Ria Parasolzwam

foto: Ria. Isola Bella

Na deze twee kijkpunten begeven we ons naar de Slufter, ingang bij de Krim. We moeten hier even wachten, omdat een deel van de deelnemers naar de andere kant was gereden.

De Slufter is een grotendeels door duinen omsloten strandvlakte, die in open verbinding met de Noordzee staat, waardoor een kwelderlandschap is ontstaan. De Slufter is deel van het Nationaal Park Duinen van Texel. Het gebied is eigendom van Staatsbosbeheer. Het heeft een oppervlakte van ruim 700 ha (land en water). In de zuidoostelijke hoek is een uitzichtpunt en een entree. In het zuidelijke deel van het gebied kan men "struinen". Meer noord- en westwaarts ligt een groot rustgebied. In strikte zin is "de slufter" de naam van de kreek/krekens die door het gebied stroomden. De "Vlakte van de Slufter" - ook wel de Sluftervallei of het Sluftergebied - wordt heden ten dage ook meestal kortweg als "De Slufter" aangeduid.

We wandelen hier doorheen en zien hele grote Parasolzwammen sp en mooie Zwartwordende wasplaten. Marike blijkt een goede vraagbaak als het om paddenstoelen gaat en we leren weer veel bij. We wilden langs het strand teruglopen, maar de doorgang door de duinen was afgezet. Op een watertje menen we een groep Drieteenstrandlopers te zien.

Terug op onze accommodatie hebben we weer een gezellig borrel- en kletsmoment. Daarna frissen we ons wat op en begeven we ons naar het Italiaanse restaurant waar we gereserveerd hebben. Isola Bella in De Koog. Een restaurant zoeken in Den Burg waar plaats was, bleek niet mogelijk, omdat daar Bluesfestival was. Het Italiaanse restaurant zit bomvol en lekkere geuren komen ons tegemoet.

Het duurt even voor we onze bestelling op tafel hebben, maar wat een kunstig opgemaakte borden en we waren het er unaniem over eens, het was allemaal heerlijk.

Zondag 13 oktober 2019. (Marike de Haan)

Vroege vogel Marike was weer als eerste beneden. Zo begon de dag weer met de vaatwasser leegruimen en de tafel te dekken. Net toen ik aan m'n ontbijt en krantje wilde beginnen, stapte Ria de keuken in. De koffie werd even later gezet door Jan senior. De plekken rond de tafel werden steeds meer gevuld door VWG-leden. De laatste aardbeien werden opgemaakt. Zelf nam ik na een bakje cruesli met melk de laatste portie spaghettisaus met spaghetti. Deze smaakte weer geweldig lekker. Je boft als je dit lekker vindt als ontbijt.

Iedereen zorgde voor een lunchpakketje voor zichzelf en toen bleef er nog heel veel eten over. Van lieverlee werd dit uiteindelijk toch allemaal verdeeld. De tassen en andere spullen verdwenen in de auto's. Voor de afwisseling was het nu mistig, maar tijdens het inladen begon het ook weer een beetje te regenen. De temperatuur was vrij hoog, maar een dik wolkendek hield alle zonnestralen tegen.

Daarna zorgde de hele club voor een schone slaapkamer, toiletten, schoon sanitair, vaat en bestek en tenslotte de keukenvloer en de gang. Het huis was bijna spic en span.

We reden naar Utopia. Hier hadden we weer mooi uitzicht op de overtuigende Scholeksters, Rosse Grutto's, de druk etende kleinere vogels als Tureluur, Bonte Strandloper en de andere vogels. Opeens ontstond er grote onrust. Al snel was de oorzaak in beeld: een jonge Havik vloog over en landde op een hekpaal. Hij/zij was prachtig te zien. Na een tijdje vloog hij/zij verder en veroorzaakte een stukje verder weer onrust onder de Kauwen en andere vogels. Leuk was ook een Tapuit die vooraan in het gras voedsel aan het zoeken was. De interactie met een Veldleeuwerik werd door enkele vogelaars gemeld. Een groep babbelende vogelaars stond stil bij onze groep en de tijd werd even in beslag genomen door het uitwisselen van veldervaringen. We liepen terug naar de auto's. Daar ontstond discussie of we wel of niet koffie zouden gaan drinken. Sebastiaan/ Bas nam afscheid van iedereen. Bij Hotel/ restaurant Prins Hendrik dronken we koffie/chocolade. Hierna splitste de groep zich steeds verder op. Marike was een poosje bij Jan junior in de auto gaan zitten. Met de Skoda in de achtervolging reden we richting de Mok. Onderweg stopten we even om de andere auto voor te laten, maar de inzittenden van de Skoda, Wim, Peter en Hans, dachten dat we waren gestopt omdat er een Buizerd op een paal zat. Ze gingen ons niet voorbij, maar het gaf ons wel de gelegenheid om het einddoel in de telefoon van Jan in te voeren. Die Buizerd was Jan en Marike overigens helemaal ontgaan.

Nog voor de Mok stopten we bij een waterplas de Putten, waar we vlakbij een Lepelaar in relatief diep water zagen foerageren. Met de eenvoudige Sony lukte het zelfs om er een redelijke foto van te maken. De camera van Jan junior maakte een nog mooiere plaat, maar daar zit dan ook een flinke telelens op. Bij de Mok kwamen we Ton, Margot, Walter, Ineke, Ria, Jan, Hans en Corina weer tegen. Hier namen Jan en Ria afscheid. Met de overige deelnemers maakten we een rondwandeling door het duinlandschap. Marike liet de vogels even in de steek en ging op de grond een stuifzwammetje, waarschijnlijk de Kleine aardster (RL KW) op de foto zetten. De Puntnutwasplaat sl volgde. Tijdens de wandeling zagen we bij een plas o.a. drie Grote Zilverreigers, twee Blauwe Reigers, Slob- en Krakeenden. Veel Duinroosjes stonden nog uitbundig te bloeien. Het was tijdens de rondwandeling grotendeels droog en het werd steeds warmer. Terug bij de auto's nam iedereen afscheid van elkaar. We verlieten Texel na een zeer geslaagd weekend met een overdosis natuur en een voldaan gevoel.

Deelnemers:

Hidde en Lucie Bult, Ton en Margot Bakker, Jan De Beck, Walter en Ineke van Dongen, Jan en Ria Hogerwaard, Peter Kraaijeveld, Hans Zoeter, Sebastiaan de Boer, Marike en Wim de Haan, Hans van Loon en Corina van Tillo.

Mija Schalk, Sjaan Hopmans, Robert Kraaijeveld en HES van Schoonhoven, moesten helaas om diverse persoonlijke redenen op het laatste moment afhaken.

Bron: informatieborden Texel.

foto's: Corina. Locatie Renvogelveld

Verblijf: Bloem en Bos2, Gerritslanderdijkje 2, Den Burg – 9 tweepersoonskamers
Restaurant: Isola Bella, Dorpsstraat 173, De Koog